

Nr 532

Av herr Holmberg m. fl., om uppskov tills vidare med ett andra TV-program.

(Lika lydande med motion nr 668 i Andra kammaren)

När riksdagen den 14 december 1966 fattade beslutet om att omkring årsskiftet 1969/70 införa ett andra TV-program i huvudsaklig överensstämmelse med de förslag som framförts i propositionen nr 139 innebar detta att riksdagen iklädde sig ansvaret för en ny investering av en högst betydande omfattning. Då det nya sändningsnätet skulle komma att föreligga fullt färdigt och tillgängligt för tittare inom alla delar av landet, skulle kostnaderna för televerkets sändningsanordningar och för Sveriges Radios studiokaler m. m. enligt gjorda beräkningar uppgå till inemot 450 miljoner kronor. Under femårsperioden 1966/67—1970/71 skulle därav cirka 152 miljoner kronor investeras i televerkets sändningsnät. Ca 670 personer skulle nyanställas av Sveriges Radio.

Från oppositionspartiernas sida varnade man vid utskottsbehandlingen mot att detta vittutseende och mycket betydelsefulla beslut skulle forceras fram i höstriksdagens slutskede. I särskilt yttrande till utskottsutlåtandet förklarade representanter för de icke socialistiska partierna att »med hänsyn till de betydande investeringar som det andra TV-programmets introducerande för med sig hade det f. ö. varit av värde att kunna se dessa investeringar mot bakgrund av den finansplan och den nationalbudget som kommer att föreligga vid början av nästa år».

Den statsverksproposition med tillhörande nationalbudget som vid riksdagens början offentliggjordes visar hur berättigade önskemålen om uppskov med beslutets fattande i själva verket var. Att regeringen, som naturligtvis vid riksdagsbehandlingen den 14 december 1966 måste ha varit fullt underkunnig om budgetläget och om den allmänna ekonomiska situationen, lät riksdagen fatta sitt beslut några veckor före offentliggörandet av budgeten utan att hålla riksdagen underrättad om att det ekonomiska lägets utomordentliga allvar gör ett föga förtroendeväckande intryck och förefaller närmast som ett medvetet försök att ställa riksdagen inför fullbordat faktum. Därest riksdagen i mitten av december haft den kunskap om dessa ekonomiska förhållanden som vi har i dag, är det väl i hög grad sannolikt att man med största noggrannhet sökt väga prioriteten mellan å ena sidan det nya TV-programmet och å andra sidan en rad andra viktiga investerings-

ändamål, ändamål som i det kärva ekonomiska klimat som nu råder och som enligt regeringens egna prognoser väntas bli bestående, måst stryka på foten. Vi behöver bara erinra om bostadsbyggandet, om de kommunala investeringar som nu råkar ut för den 25-procentiga investeringsavgiften och om det trängande behovet av en omfattande strukturrationalisering inom näringslivet. Vid en avvägning mellan sådana behov och behovet av nytt TV-program är det knappast troligt att det sistnämnda hade satts i förtur.

I budgeten för nästa år är för televerkets sändningsanordningar upptaget 10 milj. kr. avseende det andra TV-programmet, dessutom upptas av licensmedel 5 milj. kr. för utbildningskostnader inom Sveriges Radio. Långt större poster kommer att falla på de närmaste budgetåren.

Med hänsyn till nödvändigheten av att i det nuvarande läget iaktta den strängaste sparsamhet med såväl statsutgifter som offentliga investeringar finner vi det ofrånkomligt att utgifterna för ett nytt TV-program skjutes något framåt i tiden intill dess en mera gynnsam ekonomisk situation föreligger.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att inrättandet av ett andra TV-program uppskjutes tills vidare och intill dess en mera gynnsam statsfinansiell situation föreligger.

Stockholm den 26 januari 1967

Yngve Holmberg (h)

Carl Eskilsson (h)

Rolf Kaijser (h)

Allan Hernelius (h)

N. Yngve Nilsson (h)

Gösta Jacobsson (h)

Ragnar Sveningsson (h)

G. Ivar Virgin (h)